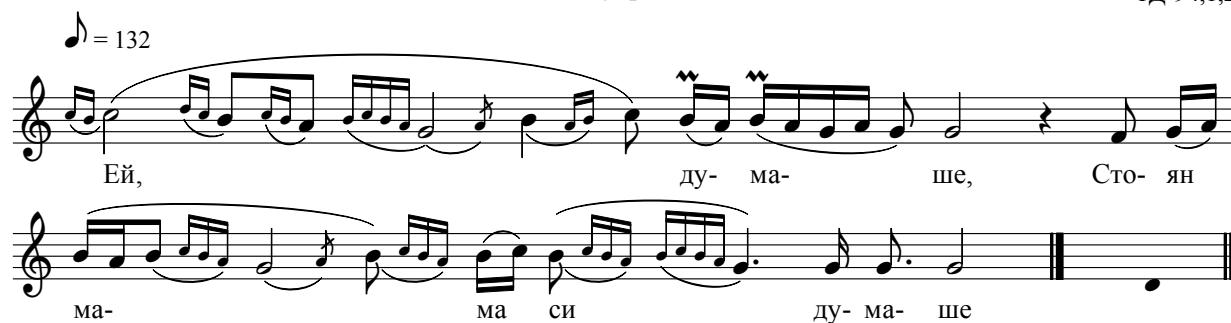

356. Думаше, Стоян мама си думаше
На жътва (сутрин в тъмно)

ТД-94,1,2

Ей, думаше Стоян, мама си думаше,
ей, думаше: – Я, ми дай, мамо, ножчито,
ей, ножчито, във сърце да са убода,
ей, убода зарад тва бяло момиче,
5 ей, момиче: в лицето – бяла [х]артия,
– – –
ей, [х]артия, вежди му гайтан копринен,
ей, копринен, уста му чаша сребърна,

ей, сребърна, коса му сиви смугови,
ей, смугови! А[з] в сандък да я затвора,
10 ей, затвора, на мама да я изпрата,
ей, изпрата, на мама, ощи на тати,
ей, на тати – да видат мама и тати,
ей, и тати, какво си либи аз либа,
ей, аз либа: беличко белоликичко,
15 ей, белоликичко, чърничко, чърноокичко!

Бел. зап. Смугови – смокове.

с. Пъдарско, общ. Брезово, 11 декември 1964 г.

Стояна Петкова Докова, род. 1902 г.